

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/38/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315010019
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4315010019.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a sudcov JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Petra Kaňu v trestnej veci odsúdeného J. J., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 24.02.2015, sp.zn. 3Pp/3/2015, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 15. apríla 2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, sťažnosť odsúdeného J. J., narodeného XX.XX.XXXX,

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodná.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného J. J. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, mu uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 23.09.2014, sp. zn. 0T/199/2014, vo výmere 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súd I. stupňa uznesenie odôvodnil v podstate tým, že po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí zistil, že odsúdený splnil síce formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (vykonanie polovice trestu odňatia slobody), ale nespĺnil materiálne podmienky pre taký postup uvedené v § 66 odsek 1 Trestného zákona, pretože nepreukázal polepšenie správaním a plnením povinností, a súčasne nemožno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

V tejto súvislosti poukázal na hodnotenie odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, v ktorom uvedený trest vykonáva, a stanovisko tohto ústavu k žiadosti odsúdeného, podľa ktorého ústav neodporúča jeho podmiennečné prepustenie vzhľadom na jeho nepriaznivú resocializačnú prognózu a vysoké riziko sociálneho zlyhania s poukazom na opakované páchanie trestnej činnosti v minulosti.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú následne písomne prostredníctvom obhajcu odôvodnil.

V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za nesprávne. Vyjadril názor, že pre podmiennečné prepustenie splnil formálnu podmienku aj podmienky materiálne podmienku.

Vo výkone trestu je zamestnaný a dosahuje dobré pracovné výsledky. Len pre krátkosť času vo výkone trestu mu bola udelená a priznaná len jedna odmena. Druhá odmena, ktorú fakticky dostal, mu nebola len oficiálne udelená, pretože neuplynul dostatočný čas od udelenia prvej odmeny. Je pravda, že v minulosti bol viackrát odsúdený, ale jeho predchádzajúce odsúdenia boli buď zrušené resp. aj amnestované. Má zabezpečenú prácu, bývanie aj dobré rodinné zázemie. Riadne a zodpovedne si plní povinnosti, ktoré mu vyplývajú z príslušných právnych predpisov, dodržiava ústavný poriadok, stanovený režim, plní pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava povinnosti a zákazy, ktoré obsahuje zákon o výkone trestu odňatia slobody. Poukázal na jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, na prostredie, v ktorom pred nástupom na výkon trestu žil, na celý jeho doterajší život, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti aj na vyšší vek, určité dozretie a uvedomenie si jeho predchádzajúcich životných omylov. Nepovažuje za správne, keď súd I. stupňa zamietol jeho žiadosť len s poukazom na neodporúčajúce stanovisko riaditeľa ústavu na výkon trestu. Hodnotený bol pritom kladne. Kritériom hodnotenia nemá byť dĺžka výkonu trestu, nakoľko inak páchatelia menej spoločensky závažnej trestnej činnosti, ktorí preto dostali nižší trest, by nemali šancu využiť inštitút podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Naopak ťažší zločinci túto šancu dostanú.

Navrhol preto, aby nadriadený súd zrušil napadnuté uznesenie, podmiennečne ho prepustil z výkonu trestu odňatia slobody a určil podľa vlastnej úvahy primeranú skúšobnú dobu.

Podľa § 66 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Ako vyplýva z citovaného zákonného ustanovenia, v prípade výkonu trestu odňatia slobody uloženého odsúdenému za prečin, ako je tomu v posudzovanom prípade, výkon polovice takéhoto trestu je len jednou, avšak nie jedinou podmienkou, pre podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu. Ďalšími dvomi (tzv. materiálnymi) podmienkami pre taký postup, ktoré musia byť splnené súčasne, je

- že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, a
- stav, kedy možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pri posudzovaní týchto podmienok je súd povinný skúmať nielen správanie odsúdeného počas výkonu trestu, ale v prípade, že už v minulosti bol odsúdený pre trestnú činnosť, aj to, či skôr uložené tresty splnili svoj účel, ako aj ďalšie osobné pomery odsúdeného rozhodujúce pre dôvodný predpoklad, že na slobode (po podmienenom prepustení) bude viesť riadny život.

Ako vyplýva z hodnotenia odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce resp. z výpovede jeho zástupcu na verejnom zasadnutí, správanie odsúdeného od nástupu na výkon trestu síce je hodnotené pozitívne z hľadiska dodržiavania ústavného poriadku a pokynov a príkazov nadriadených, avšak s poukazom na skoršie opakované páchanie trestnej činnosti a jeho nekritický postoj k nej, ako aj problémy s užívaním alkoholu, je u odsúdeného stredné riziko sociálneho zlyhania a resocializačná prognóza menej priaznivá.

Tento záver uvedeného ústavu súčasne korešponduje aj s trestnou minulosťou odsúdeného, ktorý sa dostal do rozporu s Trestným zákonom celkom sedemkrát, keď sa v minulosti opakovane dopúšťal trestnej činnosti rôzneho charakteru. Predchádzajúce odsúdenia a uložené tresty (vrátane nepodmieneného trestu odňatia slobody) na neho zjavne nemali požadovaný preventívny ani resocializačný účinok, v dôsledku čoho existuje dôvodný predpoklad zvýšeného rizika jeho recidívy. V minulosti už u neho došlo k premene pôvodne podmieneného trestu odňatia slobody na trest

nepodmienečný, pričom aj posudzovaný trestný čin spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Na tom základe nadriadený súd dospel k záveru, že súd I. stupňa rozhodol správne, keď žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol z dôvodu nesplnenia materiálnych podmienok na taký postup uvedených v § 66 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona pri zohľadnení aj ústavu na výkon trestu, v ktorom odsúdený trest vykonával (§ 66 odsek 2 Trestného zákona).

Nadriadený súd navyše dodáva, že predmetná trestná vec mu bola predložená 09.04.2015, pričom odsúdený vykonal predmetný trest odňatia slobody a bol z neho prepustený na slobodu 10.04.2015. Ku dňu rozhodovania nadriadeného súdu o sťažnosti odsúdeného mal teda odsúdený už v celom rozsahu vykonaný trest, z ktorého žiadal podmienené prepustenie, preto už len z tohto dôvodu v čase rozhodovania nadriadeného súdu nebolo možné jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovieť.

Krajský súd v Nitre na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.